

[Tommy Dinesen]

fremstøtte forslaget, således at vi kan få en debat her i Folketinget, således at vi kan få den bro kølet ned.

Formanden:

Jeg tror, det var hr. Jørgen Bruun, hr. Tommy Dinesen tænkte på, og så bruger vi tiltaleformen: »hr.«

Erhard Jakobsen (CD):

Vi skal naturligvis ikke i dag have en debat om Storebæltsbroen, men det er helt urimeligt at rejse spørgsmålet om, hvor man får pengene fra. Det har da været almindeligt kendt, at vi hvor som helst, vi vil, i Europa kan få nogen til at bygge den bro for os, og derefter kan vi betale over en lang årrække, f.eks. ved at de bilister, der skal køre over, betaler noget for det. Det bliver en væsentlig mindre takst end den, de nu betaler på Storebæltsfærgerne.

Det er beklageligt, at denne ting er gået helt ud af debatten, og jeg deler den sidste ærede talers ønske om at få denne debat frem her, og det har vi da også tilsagn om. Jeg er helt enig med hr. Jørgen Bruun i, at vi selvfølgelig må tage den ting op, når man diskuterer beskæftigelse her i den store stil. Det er noget helt andet end mange af de småprojekter, der i øvrigt har været draget frem.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om den økonomiske og statsfinansielle situation, og de fleste indlæg, der har været, kan kommenteres undervejs i denne redegørelse.

Der var ét indlæg, der i flere henseender faldt udenfor, og som jeg derfor bliver nødt til at gøre noget ud af indledningsvis, og det var hr. Hahns indlæg, hvor han siger, at staten intet har foretaget sig i anledning af stormflodskatastrofen. Det er lige ved at være dagens mest urigtige påstand, og det siger alligevel noget. Jeg vil sige hr. Hahn, at her er han ude i svær konkurrence.

Ministeriet for offentlige arbejder søgte omgående finansudvalget og fik omgående midler både til udbedring af diger og til ydelse af erstatning til de skadelidte. Herudover meddelte vi, at så snart skader uden for diger og beskyttende værker både langs Vestkysten og i Limfjordsområdet var gjort op,

så ville vi søge en yderligere bevilling til disse områder. Denne opgørelse er ved at være færdig, og bevillingen vil meget snart blive søgt.

Der er altså intet sagt og intet lovet i denne sag, som ikke er opfyldt til punkt og prikke. Jeg skal undlade en yderligere karakteristik af hr. Hahns tale, det var jo en jomfrutale, og forord bryder ingen trætte – jeg vil kun sige: bedre held næste gang!

Om den økonomiske og statsfinansielle situation vil jeg herudover sige, at de sidste år har den økonomiske politik jo været tilrettelagt på grundlag af det flerårige økonomiske handlingsprogram, hvis hovedidé kort fortalt er, at vore balanceproblemer skal overvindes igennem en forøget produktion i de eksporterende og importkonkurrerende virksomheder. Ser man på denne udvikling – det vil jeg gerne sige til de kritiske ordførere – ser man, at det er ubestrideligt, at denne politik har givet betydelige resultater, som viser, at vi på meget væsentlige områder er på rette vej.

Hvad er det så, vi har nået? Ja, vi har først og fremmest fået formindsket underskuddet på betalingsbalancen over for udlandet. Fra 1979 til 1980 og igen fra 1980 til 1981 faldt underskuddet med et par milliarder til trods for væsentlige stigninger i energipriser og renteudgifter. Og siden 1979 har der været tale om en bemærkelsesværdig forbedring af vores udenrigshandel, bl.a. båret frem af en markant forbedring af konkurrenceevnen. For første gang i mange år er der i 1981 udsigt til et overskud på vare- og tjenestebalancen på små 4 mia kr. imod et underskud i 1980 på knap 3,5 mia kr. Takket være konkurrenceevneforbedringen har vi vundet markedsandele, og det er baggrunden for, at eksporten er vokset på trods af de svage konjunkturer i de lande, vi eksporterer til. Det er en politik, som peger imod en afgørende forbedring af balancen i vores økonomi, og det er en politik, som peger fremad, og det er en politik, som vi skal fortsætte.

Derfor er det helt forkert, når hr. Palle Simonsen siger, at når det drejer sig om konkurrenceevneforbedring, så er regeringen kun i stand til at opstille en generel målsætning, så har regeringen ingenting gjort på dette område. Det er jo helt forkert. Der er gjort overordentlig meget, det har givet nogle meget positive resultater, og det er jo alminde-